

Ozorowska, Małgorzata

"Doświadczyć Boga w ciele", Antoni J. Nowak, Wrocław 1994 : [recenzja]

Studia Teologiczne 12, 435

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Oświecone tutaj najważniejsze momenty historii i istoty filozofii innego doprowadziliśmy do momentu, w którym spór filozofii dialogu z filozofią „monologu” dociera do samych granic filozofii, a więc staje się prawdziwie istotny.

Filozofia innego, niezależnie od jej mniej lub bardziej udanych form historycznych, wążąc się na tak wiele, wprowadza w samo centrum filozofii, w centrum, które — niepewnie — odnosi się do „początku”. W ten sposób stanowi współczesną postać, historyczną konkretyzację podstawowego pytania filozofii: pytanie o samą filozofię.

Tadeusz Krzywiński

Antoni J. Nowak, *Doświadczyć Boga w ciele*, Wrocław 1994, ss. 45.

Pod tym zastanawiającym tytułem kryje się publikacja referatu XVIII Tygodnia Duchowości, który odbył się w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim w dniach 1-5.03.1993.

Autor chciał zasadniczo podkreślić trzy kluczowe momenty: tajemnicę Wciele-
nia, doświadczenie Boga w przymierzu małżeńskim oraz wdzięczność za dar — jakim jest Ciało Boga — Eucharystia i ciało człowieka.

W pierwszej części przedmiotem rozważań jest Kościół jako miejsce doświadczania Boga w Ciele Eucharystycznym. Odnajdujemy tam między innymi bardzo interesujące stwierdzenie, że stając wobec ciała stajemy jednocześnie wobec osoby, a zatem wszelka profanacja ciała jest równoznaczana z profanacją osoby, podobnie jak profanacja Eucharystii jest profanacją Boga.

Następna część dotyczy zagadnienia małżeństwa. Została tu wyraźnie wyakcentowana myśl, że człowiek jest obrazem i podobieństwem Boga nie tylko przez rozum i człowieczeństwo, ale poprzez komunie osób. Dlatego małżenkowie doświadczają Boga w zawartym przymierzu, gdy ich ciała przeniknięte są miłością Ciała Eucharystycznego.

Ostatnia część nawiązuje do wdzięczności za dar Eucharystii i dar ciała człowieka. Oba dary są dobrem niezastużonym, stąd wezwanie do dziękczynienia.

Omawiana pozycja — jak sam autor zauważa we wstępie — wymaga powolnego czytania, aby nad każdą myślą tam zawartą zastanowić się, przemyśleć, zrozumieć. Rzeczywiście jest to doskonała lektura do rozmyślań i medytacji. Problem postawy wobec ciała — Ciała Eucharystycznego i ciała ludzkiego — zasługuje na głębszą analizę. Być może sam autor w przyszłości podejmie raz jeszcze ten temat, aby szerzej go rozwinąć.

Małgorzata Ozorowska

Arie Kaplan, *Création céleste, Guide du mariage juif (Stworzenie niebieskie, przewodnik małżeństwa żydowskiego)*, New York—Jerusalem 1983.

W niezamierzony sposób mogłem przeczytać przewodnik żydowskiego małżeństwa opracowany przez Wielebnego Rabina Arie Kaplan'a. Jest to książka przeznaczona dla młodych Izraelitów przygotowujących się do małżeństwa. Wyjaśnione są w niej krok po kroku wszystkie zwyczaje i prawa związane z małżeństwem. Na przestrzeni dwudziestu siedmiu krótkich rozdziałów spotykamy dokładne wyjaśnienia znaków